

vraj bude určite chytený. Taktiež vedel, že ukrytie zbeha v dome sťažuje pátranie po ňom. Toto vedomie je zrejmé z okolnosti, že obžalovaný nechal P. vo svojom dome práve až do tmy, kedy pátranie je nepomerne ťažšie ako vo dne. Keď teda obžalovaný P. nevykázal z domu, akonáhle sa dozvedel o jeho dezercii, ale ho tam až do tmy ponechal, musel si uvedomiť, že poskytovaním útulku a ochrany proti zime mu poskytuje pomoc na jeho úteku. Úmyselné poskytnutie týchto prospechov pri vyličenom vedomí je však totožné s úmyselným nadržovaním. Neprávom preto neshľadal odvolací súd u obžalovaného A. G. úmysel nadržovať zbehovi na úteku. Rada obžalovaného, aby P. sa vrátil k svojmu vojenskému telesu, tento úmysel nevyklučuje, lebo išlo len o radu, pri ktorej nemal obžalovaný záruky, že P. ho poslúchne, a prez to sa rozhodol pre poskytnutie pomoci. Poľutovanie nad stavom P. nie je skutočnosťou pre posúdenie úmyslu obžalovaného rozhodnou. Poľutovanie je len pohnútko, ktorá je trestne-právne, pokiaľ ide o vinu obžalovaného, naprosto irrelevantná. Keď preto odvolací súd neshľadal v konaní obžalovaného A. G. skutkovú podstatu zločinu § 21, čís. 2 zák. na ochr. rep. a sprostujúci rozsudok súdu prvej stolice potvrdil, zaviniť zmätok podľa § 385, čís. 1 a) tr. por., ktorý vrchný prokurátor právom uplatňuje. V dôsledku toho bolo treba dotyčne tohoto obžalovaného zrušiť rozsudky obidvoch nižších súdov, uznať obžalovaného vinným hore citovaným zločinom a podľa § 21, čís. 1 zák. na ochr. rep. vymerať mu trest.

Čís. 5377.

Ustanovenie § 14, čís. 2 zákona na ochranu republiky chráni obecný mier v republike, nie však práva súkromných osôb.

Súkromná osoba (príslušník skupiny obyvateľstva, národnosti, jazyka, rasy, náboženstva) nie je oprávnený podať opravný prostriedok proti rozsudku sprostujúcejmu obžalovaného obžaloby pre tento prečin.

(Rozh. zo dňa 21. septembra 1935, Zm IV 437/35.)

Na j v y š š í s ú d v trestnej veci proti J. A. pre prečin podľa § 14, čís. 2 zák. na ochr. rep., odmietol zmätočnú sťažnosť poškodenej S. S.

D ô v o d y :

Proti rozsudku vrchného súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok krajského súdu, podľa ktorého bol obžalovaný sprostovaný obžaloby pre prečin podľa § 14, čís. 2 zák. na ochr. rep. naňho vznesenej, podala S. S. ako poškodená zmätočnú sťažnosť z dôvodov zmätočnosti podľa čís. 9 § 384 tr. p. a čís. 1 a) § 385 tr. p. S. S. považuje sa za poškodenú trestným činom obžalovaného, pretože bola vo svojich osobných právach a záujmoch poškodená, lebo bola ako židovská obchodníčka na svojej existencii ohrozená.

Názoru tomuto nelze prisvedčiť. Zákon, pre ktorého porušenie bol obžalovaný daný pod obžalobu, chráni obecný mier v republike proti

bezprávnym útokom, nie však práva súkromných osôb. Popudzovanie k nepriateľským činom proti jednotlivým skupinám obyvateľov pre ich národnosť, rasu a náboženstvo nepoškodzuje oznamovateľku, ktorá o porušení zákona úrad uvedomila, v jej osobných právach, lebo jej nevzišla právna ujma, ktorú by bolo možno určite označiť, a není S. S. oprávnená podať zmätočnú sťažnosť, ktorú verejný žalobca nepodal. Bola preto zmätočná sťažnosť ako podaná od osoby neoprávnenej v smysle odst. 3 § 434 tr. p. odmietnutá.

Čís. 5378.

Žádost o navrácení v předešlý stav je přípustná jen, jde-li o zameškání lhůty k opovědi opravného prostředku proti rozsudkům, nikoli proti jiným rozhodnutím soudů.

(Rozh. ze dne 24. září 1935, Zm II 78/35.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací odmítl žádost obžalovaného za navrácení v předešlý stav pro zmeškání lhůty k podání stížnosti podle § 2, odst. 2 zák. čis. 3/1878 ř. zák.

Důvody :

Poukazuje na nesprávné poučení v německém textu napadeného usnesení, že stížnost je podati do osmi dnů po doručení usnesení (místo ve třech dnech, jak správně uvedeno v českém textu), jež mělo za následek, že obžalovaný podal stížnost opožděně, žádá obžalovaný za navrácení v předešlý stav ve smyslu § 364 tr. ř. pro zmeškání lhůty k podání stížnosti podle § 2, odst. 2 zák. čis. 3/1878 ř. zák. proti usnesení nalézacího soudu, jímž podle § 1 téhož zákona odmítnuta byla jeho zmatečná stížnost.

Poněvadž však podle prvního odstavce § 364 tr. ř. může soud, jemuž přísluší rozhodnouti o opravném prostředku, povoliti obviněnému navrácení v předešlý stav jen při zmeškání lhůty k opovědi opravného prostředku proti rozsudkům, nikoli proti jiným rozhodnutím soudů (Lohsing, Oesterreichisches Strafprozessrecht, III. vydání, str. 460), je ona žádost obžalovaného nepřípustná.

Čís. 5379.

Nejde o ten istý čin, bolo-li žalované, že vinník ako pôvodca napísal a uverejnil článok urážlivého obsahu, dokázané však bolo len, že poskytol tretej osobe informáciu k napísaniu onoho článku. Autorstvo a uverejnenie článku dodávajú púhej informačnej činnosti vinníkovej povahu iného činu a nie sú preto rozhodné len čo do kvalifikácie činu v smysle § 325, odst. 2 tr. p.

(Rozh. zo dňa 25. septembra 1935, Zm III 194/35.)